

Nadinterpretacja imienia Bożego

Czy znasz Imię Boże?

Jedna z książek wydanych przez Towarzystwo Strażnica stawia czytelnikowi pytanie: „*A jak myślisz, do którego wyznania zaliczyliby cię sąsiedzi, gdybyś w rozmowie z nimi wspominał często o Jehowie, wymieniając Jego imię? Jest tylko jeden lud, którego członkowie pod tym względem idą naprawdę za przykładem Jezusa*”.¹

Ale nie zawsze Towarzystwo Strażnica tak zawzięcie broniła imienia Bożego. Wprost przeciwnie — przestrzegała, aby tego imienia nie używać w swym nazewnictwie.

Co prawda Rutherford przekonywał, że to co drukuje pochodzi z nieba, ale ma się to nijak ciągłych zmian w interpretacji.

Jehowa przysposobił w łonie swojej organizacji niezbędne urządzenia dla pouczenia swego ludu i wszyscy poznajemy, że od szeregu lat „Strażnica” była środkiem podawania wiadomości ludowi Bożemu. To nie znaczy, że ci, co przygotowują rękopis „Strażnicy są” inspirowani, lecz że Pan przez swych aniołów dogląda, by wiadomości były dane jego ludowi w czasie słusznym. W wypełnianiu swych prorocत्व. Pan powoduje nastąpienie wydarzeń, poczem zaprasza swoich poświęconych do spostrzeżenia ich. Bóg karmi swój lud przez Chrystusa Jezusa przeznaczonym dlań pokarmem i daje mu we właściwym czasie.²

Rutherford ostrzegął przed używaniem imienia Bożego?

„Szatan musiał mniemać, że on dopiął

celu wtem, że wszyscy ludzie oddawali mu cześć i chwałę i że on ich odwrócił w zupełności od Boga; a przeto on zamierzył wystawić Boga na kpiny przez ustanowienie systemu hipokryzji. I właśnie po raz pierwszy hipokryzja ujawniła się za dni Enosa i to w związku z obrządkiem religijnym. Pismo Święte w tym względzie powiada: „Natenczas ludzie zaczęli nazywać się od imienia Pańskiego.” (Zobacz 1 Mojż. 4:26) Dlaczego oni zapragnęli nazywać się od imienia Pańskiego będąc grzesznymi? Odpowiadamy, że taki plan opracował Djabęł a to w tym celu, by ludzie mogli mieć pretensję do synów Bożych, a jednak wbrew naśladować złego kierunku, akuratnie w opozycji Bogu i żeby przez to sztydzić i uragać Bogu i znieślawić Jego imię. Oni stali się narzędziami Szatana, onego Djabęłta, i jako tacy byli hipokrytami.” (...) „Powiedz, dlaczego jest rzeczą ważną do zwrócenia uwagi na te starożytne zdarzenie, jest ten, aby wykazać zamysł Szatana, przez niego przedsięwzięty i przeprowadzony od początku; mianowicie on miął na celu z pewnego zorganizowanego systemu religijnego stworzyć część swego rządu, aby przez to mógł sztydzić i uragać imieniowi Jehowy. Dalej Szatan wiedział, że człowiek był stworzony i obdarzony współczuciem, które w nim budziło pragnienie do chwalenia wyższej istoty nad niego.”³

Grzech rodzi grzech

Niestety diabeł rękoma samego J.F. Rutherforda uczynił sobie kpiny z imienia Bożego. Tenże Prezes na

¹ Będziesz mógł żyć wiecznie w raju na ziemi, wyd. 1984 s 185

² Ks. pt. Bogactwo str. 279 rok wyd. 1936 w j. Pol., podkreśl. SN

³ Książka pt. Wyzwolenie r. wyd. 1928 s. 38 (zachowano pisownię oryginału, podkreślenie autora)

kongresie w Columbus w stanie Ohio 26 lipca 1931 roku, uczynił to, przed czym przestrzegał. Aby uciec od „skompromitowanych jego i Russella prorocत्व”, które przypisywali Bogu myślał, że gdy zmieni nazwę z *Badaczy Pisma Świętego*, na *Świadkowie Jehowy*, odwróci uwagę skłóconych członków tego ruchu i postronnych obserwatorów. W 1995 roku jedna z książek wydanych przez Towarzystwo Strażnica pisze wprost, że:

*Pisarz Chandler W. Sterling uznał to za „genialny pomysł” J. F. Rutherforda, ówczesnego prezesa Towarzystwa Strażnica. Widział w tym sprytnie posunięcie, które nie tylko pozwoliło nadać grupie oficjalną nazwę, lecz na dodatek ułatwiło taką interpretację wszystkich biblijnych wzmianek o „świadcach” lub „świadczeniu”, by odnosiły się konkretnie do Świadców Jehowy.*⁴

A.H. Macmillan bliski współpracownik trzech prezesów Towarzystwa Strażnica i członek Ciała Kierowniczego powiedział:

Nie miałem i nie mam najmniejszych wątpliwości, że w tej sprawie kierował nim Pan i że Jehowa życzy sobie byśmy nosili te nazwę, z której się ogromnie cieszymy”.⁵

Autorzy cytowanej tu książki nie komentują, kto kierował J.F. Rutherfordem w 1928 r. kiedy pisał ks. pt. „Wyzwolenie”, w której ostrzegał aby nie przyjmować imienia Bożego w nazewnictwie. Jednak nie posłuchał swej dobrej rady i w 1931 roku nazwał swoje stronnictwo Świadcami Jehowy.

Czynią z Boga kłamcę

Inna *Strażnica* przekonuje wprost:

„Jednakże z Pisma świętego i z faktów jasno wynika, że jedynie Wszechmocny **Bóg Jehowa jest Inicjatorem ich dzieła** i że to On ordynował i nadal ordynuje swych świadków, a na dowód tego nadaje im swoje imię (Jeremiasza 15:16”.⁶

„Niewolnik” nie trzyma się Słowa Bożego, a swymi tezami obarcza Boga.

Aby je wymawiać – trzeba je znać

W broszurze pt. *Imię Boże, które pozostanie na zawsze*, czytamy:

„Prawdę mówiąc, nikt nie wie na pewno, jak pierwotnie wymawiano imię Boże”.⁷

Jeśli nikt to nikt, wobec tego, dlaczego świadkowie na każdym kroku nadużywają tego imienia?

Imię Boże a pierwsi chrześcijanie

„Niewolnik” stanowczo przekonuje, że naśladowcy Jezusa w I wieku wypowiadali imię Boże, ponieważ poganie nie mieli żadnego wyobrażenia o Bogu, który objawił się Żydom. W swych wywodach powołują się teksty gdzie nie występuje imię Jahwe np.:

‘Szymon opowiedział, jak to Bóg pierwszy zatroszczył się o to, aby spomiędzy pogan wybrać lud dla imienia swego (Dzieje Ap. 15:14NP).

„Wszakże każdy, kto będzie wzywał imienia Pańskiego, zbawiony będzie (Dzieje Ap. 2:21 NP).”⁸

Ale w tych tekstach nie występuje imię Boże *Jahwe*, lecz *Kyrios* lub

⁴ Świadcowie Jehowy - Głosiciele Królestwa Bożego s.152

⁵ *ib.* s 152

⁶ *Niech Bóg będzie prawdziwy* s 147 p 7 r wyd. 1954

⁷ *Imię Boże, które pozostanie na zawsze* s 7 ak. 1

⁸ *Rzym. 10:13-15; 2 Tym 2:19*

ogólne określenie *Imię*. Pierwsi chrześcijanie nie nazywali się świadkami Jehowy, ale świadkami Jezusa, tak jak w ST wzywianie imienia Bożego wyrażało przekonanie o szczególnej asystencji Boga, tak Apostołowie, wzywali imienia Jezusa:

↳ **leczyli chorych:** „I rzekł Piotr: *Srebra i złota nie mam, lecz co mam, to ci daję: W imieniu Jezusa Chrystusa Nazareńskiego chodź*” (Dzieje Ap. 3:6NP).

↳ **wyrzucali złe duchy:** „Nauczycielu! Widzieliśmy kogoś, kto nie chodzi za nimi, jak wypędzał w twoim imieniu demony, zabranialiśmy mu, bo nie chodził za nami (Marka 9:38NP).

↳ **dokonywanie cudów:** „Gdy Ty wyciągasz rękę, aby uzdrawiać i aby się działy znaki i cuda przez imię świętego Syna twego, Jezusa (Dzieje Ap. 4:30 zobacz (Mat 7:22).

Apostoł Piotr powołał się na prorocstwo Joela 3:5 gdzie w tekście jest imię *JHWH*, jednak wskazał, że zbawienie jest w imieniu Jezus „I nie ma w żadnym innym zbawienia, gdyż nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, w którym moglibyśmy być zbawieni (Dzieje Ap. 4:12).

Czy ap. Piotr samowolnie zmieniał Słowo Boże? Nie, ponieważ zapowiadały to wcześniejsze prorocтва: „A wszyscy prorocy również zapewniają, że każdy, kto w Niego wierzy, przez Jego imię otrzymuje odpuszczenie grzechów” Dzieje 10:43.

Nauczanie apostoelskie

ma za przedmiot ogłaszanie imienia Jezusa Chrystusa: „Nakazaliśmy wam przecież wyraźnie, żebyście przestali głosić jakiegokolwiek nauki, odwołując się do tego imienia. Tymczasem od waszego nauczania głośno już w całej Jeruzolimie. Najwyraźniej chcecie ściągnąć na nas krew tego Człowieka. Przyprawdzili tedy apostołów i kazali ich ubiczować, a potem, zabroniwszy im przemawiać w **imię Jezusa**, wypuścili ich na wolność. (Dzieje 5:28,40 BWP).

↳ „Lecz skoro tylko trafiła im do przekonania głoszona przez Filipa nauka o królestwie Bożym i o imieniu Jezusa Chrystusa, zarówno mężczyźni, jak i kobiety zaczęły przyjmować chrzest” (Dzieje 8:12).

Cierpienie z powodu Jezusa

↳ „I będziecie w nienawiści u wszystkich dla imienia mego; ale kto wytrwa do końca, będzie zbawiony” (Marka 13:13 BW).

↳ „Błogosławieni jesteście, gdy wam zlorzeczyc i prześladować was będą i kłamliwie mówić na was wszelkie zło ze względu na mnie!” Mat 5:11 BW).

↳ „A to wszystko uczynią wam dla imienia mego, bo nie znają tego, który mnie posłał” Jan 15:21 BW).

↳ „ale w tej mierze, jak jesteście uczestnikami cierpienia Chrystusowych, radujcie się, abyście i podczas objawienia chwały jego radowali się i weselili. Błogosławieni jesteście, jeśli was **znieważają dla imienia Chrystusowego**, gdyż Duch chwały, Duch Boży, spoczywa na was. A niech nikt z

was nie cierpi jako zabójca albo złodziej, albo złoźyńca, albo jako człowiek, który się wtrąca do cudzych spraw. Wszakże jeśli **cierpi jako chrześcijanin**, niech tego nie uważa za hańbę, niech raczej tym imieniem wielbi Boga” (1 P 4: 13-16BW).

Do Zboru w Efezie Pan Jezus powiedział: „Masz też wytrwałość i cierpiałeś dla imienia mego, a nie ustaleś” (Apok. 2:3 przeczytaj 2:13; 3:8),

Posługa imieniu Jezusowemu została w sposób szczególny powierzona Pawłowi: otrzymał ją jako obowiązek „Lecz Pan rzekł do niego: „albowiem mąż ten jest moim narzędziem wybranym, aby zaniósł imię moje przed pogan i królów, i synów Izraela. Ja sam bowiem pokazę mu, ile musi wycierpieć **dla imienia mego**” (Dzieje Ap. 9: 15BW)).

Apostoł nie tylko z odwagą głosił Słowo Boże, ale był gotów dla ewangelii poświęcić swe życie: „Ja przecież gotów jestem nie tylko dać się związać, lecz i umrzeć w Jerozolimie **dla imienia Pana Jezusa**” (Dziej Ap. 21:13 zobacz 9:20,22, 27).

Zgromadzeni w imię Jezus

„Albowiem gdzie są dwaj lub trzej zgromadzeni w imię moje, tam jestem pośród nich. (Mat. 18:20 BW). Całe nasze życie chrześcijańskie powinno być nasycone wiarą w zbawienne imię Jezus.

„Kto by przyjął jedno z takich dzieł **w imieniu moim**, mnie przyjmuję, a ktokolwiek by mnie przyjął, nie

mnie przyjmuje, lecz tego, który mnie posłał” Marka 9:37 BW).

Strzeżmy się zwodzicieli, którzy w Chrystusie chcą widzieć, archanioła Michała, nie tylko Pana Zbawiciela „Wielu przyjdzie w imieniu moim, mówiąc: Jam jest, i wielu zwiodą. (Marek 13:6BW).

„dziękując zawsze za wszystko

Bogu i Ojcu w imieniu Pana naszego, Jezusa Chrystusa” Efez 5:20 BW).

„i wszystko, cokolwiek czynicie w słowie lub w uczynku, wszystko czyńcie w **imieniu Pana Jezusa**, **dziękując przez Niego Bogu Ojcu**” (Kol 3:17 BW).

Ewangelie, mówiąc o Chrystusie i Jego działalności, zawsze posługują się imieniem Jezus. Apostoł Paweł pod natchnieniem Bożym ujął to w jednym wersecie, że imię to stało się **imieniem ponad wszelkie imiona, imieniem, przed którym zgina się wszelkie kolano istot niebieskich i ziemskich, i podziemnych** (Filip. 2:9). Imię Jezus stało się w ten sposób imieniem własnym jako Pana i Zbawcy.

Pan Jezus jako:

Zbawienie: „I nie ma w żadnym innym zbawienia, gdyż nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, w którym moglibyśmy być zbawieni (Dzieje Ap. 4:12).

Uzdrowienie: „I rzekł mu Piotr: Eneasz, uzdrawia cię Jezus Chrystus; wstań i pościel sobie łoże. I zaraz wstał” Dzieje 9:34 BW).

Posłannictwo: „I usłuchali go, i przywoławszy apostołów, kazali ich wychłostać, zabronili im mówić w imieniu Jezusa i zwolnili ich” (dział 5:40 BW).

Poświęcenie swego życia: „ludźmi, którzy oddali życie swoje dla imienia Pana naszego, Jezusa Chrystusa” (Dzieje Ap.15:26 BW).

Godnym znoszenia cierpień: „A oni odchodzili sprzed oblicza Rady Najwyższej, radując się, że zostali uznani za godnych znosić zniewagę dla imienia jego. Nie przestawali też codziennie w świątyni i po domach nauczać i zwiastować dobrą nowinę o Chrystusie Jezusie” (Dzieje Ap. 5:41 BW).

Świadcami Pana Jezusa

... gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami... (Dzieje Ap.1, 8).

W podobnym duchu wypowiedział się Chrystus, gdy po swoim zmartwychwstaniu nakazał uczniom głosić nawrócenie i odpuszczenie grzechów wszystkim narodom w Jego imię: „Wtedy otworzył im umysły, aby mogli zrozumieć Pisma. I rzekł im: Jest napisane, że Chrystus miał cierpieć i trzeciego dnia zmartwychwstać i że, począwszy od Jerozolimy, w imię jego ma być głoszone wszystkim narodom upamiętnienie dla odpuszczenia grzechów” (Łuk. 24:45-47BW).

Wierni Apostołowie

idąc we wszystkim za przykładem swego Mistrza, nauczali nie w imię Jehowy, lecz w imię Jezusa:

“St. Peter and St. John at the Beautiful Gate” by Gustave Dore

Dore Bible Illustrations - Free to Copy
www.creationism.org/images/

4:1, 26-7 Then Peter said, Silver and gold have I none; but such as I have give I thee: In the name of Jesus Christ of Nazareth rise up, and walk: ... and immediately his feet and ankle bones received strength.

„Niech będzie wiadomo wam wszystkim i całemu ludowi Izraela, że w imię Jezusa Chrystusa Nazarejczyka - którego ukrzyżowaliście, a którego Bóg wskrzesił z martwych - że przez Niego ten człowiek stanął przed wami zdrowy. On jest kamieniem, odrzuconym przez was budujących, tym, który stał się głowicą węgla. I nie ma w żadnym innym zbawienia, gdyż nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, w którym moglibyśmy być zbawieni (Dzieje Apostolskie (4:10-12) BT).

Czyimi świadkami mieli być chrześcijanie?

Ruchy badackie, w tym Świadkowie Jehowy bardzo chętnie sięgają do Starego Testamentu, ponieważ wydaje im się, że mają większy manewr w interpretacji, nie zważając na to, że wiele prorocत्व się wypełniło i zostały omówione w Nowym Testamencie przez samego Pana Jezusa i apostołów.

W detalach zajmują się szatami proroków, które służyły im na okrycie, nie mając żadnego znaczenia prorockiego np. szatą Eliasza.

Między innymi też bezpodstawnie przypisują sobie miano świadków Jahwe, które Bóg nadał narodowi wybranemu — Żydom.

Denerwują się, gdy mówimy Stary Testament. Ale przecież sam Bóg przez proroka Jeremiasza zapowiedział: „*Oto nadchodzą dni mówi Pan kiedy to zawrę z Domem Izraela (i z Domem Judy) Nowe Przymierze. Nie będzie to już Przymierze jak to, które zawarłem z ich ojcami, kiedy to uchwyciłem ich za rękę i wyprowadziłem z ziemi egipskiej. Tamto Przymierze moje Przymierze oni złamali. Wtedy dałem im poznać, że Ja posiadam władzę mówi Pan. A oto teraz zawieram Nowe Przymierze z całym domem Izraela po tym wszystkim, co już minęło mówi Pan: Moje prawo umieszczę w ich wnętrzu i wypiszę w ich sercach. I wtedy (znów) stanę się ich Bogiem, a oni będą moim ludem. Nie będą już musieli pouczać się*

wzajemnie, mówiąc jeden do drugiego: Starajcie się poznać Pana! Wszyscy bowiem będą Mnie znali od najmłodszych do najstarszych mówi Pan bo wszystkim przebaczę ich winy i nie będę już pamiętał ich grzechów” (Jer. 31:31-34).

Wraz ze śmiercią Pana Jezusa ustanowione zostało Nowe Przymierze. Stare przeminęło. Chrześcijanie nie obowiązują Prawo Zakonu, ale łaski.

Ze zmianą kapłaństwa zachodzi konieczność zmienienia także i Prawa. Dochodzi zatem do uchylecia poprzedniego Prawa z powodu jego niestałości i nieużyteczności. Dlatego Jezus jest poręczycielem lepszego przymierza. Nie potrzebuje on codziennie, jak arcykapłani, składać ofiar najpierw za własne grzechy, a potem za grzechy narodu; uczynił to bowiem raz na zawsze, złożyłwszy siebie samego w ofierze. (Hebr. 7:11,18,22,27 Bp).

Nie wracajmy do tego co przeminęło, obchodząc sabat i inne obrzędy. „*Wszystko to są tylko cienie rzeczy przyszyłych; rzeczywistością natomiast jest Chrystus” (Kol 2:17 BW).* „*Mówiąc: "nowe przymierze", sprawił, iż poprzednie stało się przedawnione. A to, co się przedawnia i starzeje, jest bliskie zaniku (Hebr. 8:13 PNS).*

„Nikt nie przyszywa łąty z nowego sukna do starej szaty, bo inaczej

lata obrywa nowe od starego i roz-darcie staje się większe” (Marka 2:21 BW).

Świadkowie Jahwe

Okolo siedemset lat p.n.e. Bóg przez proroka Izajasza powiedział

do Izraela: „Wy jesteście moimi świadkami wyroczenia Jahwe – i moimi sługami, których wybrałem” (Izaj. 43:10-13).

Jednak w tym samym proroctwie zapowiedział, że: „Ze względu na was posłałem do Babilonu zdobywcę: i sprawię, że opadną wszystkie zawory więzień, a Chaldecyzy wybuchną biadaniem (Zobacz Izaj 45:1). Do Izraela Bóg powiedział: wy jesteście moimi świadkami. To ich wyzwolił przez Cyrusa Persa, o którym czytamy: „Mój pasterz”, i spełni on wszystkie moje pragnienia, mówiąc do Jeruzalem: Niech cię odbudują!, i do świątyni: Wznies się z fundamentów” (Izaj. 44:28 BT III).

A zatem czym innym jest Babilon jako mocarstwo, a **Babilon Wielki**, który pojawia się dopiero w (Obj. 18:4) i dotyczy wszystkich ludzi,

k którzy odstąpią od Boga bez względu na wyznanie.

Czym świadkiem?

Pan Jezus po zmartwychwstaniu powiedział: „Ale gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi (Dz. Ap.1:8 BT III).

Dlaczego Pan Jezus powiedział: będziecie moimi świadkami, czy w ten sposób chciał się wynieść ponad Pana Boga? Nie. To sam Bóg Ojciec przekazał wszelką władzę Synowi, aż pokona ostatniego wroga, jakim jest śmierć. (1 Kor. 15:24-28).

Nowe Imię

Żydzi byli świadkami Jahwe (Izaj 43:10-14), ale Bóg zapowiedział, że imię to będzie zmienione. „nazwa cię nowym imieniem, które usta Pana oznaczają” 62:2; „Sługom zaś moim nadadzą inne imię”. 65:15 „

Jak zatem miało brzmieć to nowe imię, które narody miały nadać Jego ludowi? Niedawno wydana książka, bardzo pokrętnie to opisała:

Proroctwo Brooklynu

„Jehowa potwierdza teraz zmianę sytuacji, nadając im nowe imię. Jest ono świadectwem pomyślności i chlubnej pozycji ziemskich dzieci Syjonu od roku 537 p.n.e. Dowodzi też, że Jehowa uznaje go za swą własność. Dzisiaj z takiego przysparzania radości Jehowie cieszy się Izrael Boży — a wraz z nim drugie owce”.⁹

⁹ Proroctwo Izajasza światłem dla całej ludzkości s 337 Tom II wyd. 2001 r. [uwaga marginesowa: W proro-

Proroctwa

Izraela, jako naród
został nazwany świadkami Boga
Izaj 43:10-14

Zapowiedź:
Nadadzą Izraelowi **nowe**
imię, nazwą was **innym**
imieniem Izaj. 62:2; 65:15

Wypełnienie
Dzieje 11:26
Nazwano uczniów,
Chrześcijanami

Komentarz ten płacze czas oswo-bodzenie Izraela literalnego przez Cyrusa Persa z niewoli Babilońskiej, a chrześcijaństwem. „Niewolnik Strażnicy szczególnie tu stara się podkreślić swoją rolę.

Pan Jezus był posłany tylko do owiec zaginionych z domu Izraela” (Mat. 15:24 BW). Jednak Żydzi odrzucili Go, choć mieli możliwość skonfrontowania Pana Jezusa z proroctwami: „*Albowiem dziecię nam się narodziło. Syn został nam dany, na Jego barkach spoczęła władza. Nazwano Go imieniem: Prawdziwy Doradca, Bóg Mocny, Odwieczny Ojciec, Książę Pokoju. Wielkie będzie Jego panowanie w pokoju bez granic na tronie Dawida i nad Jego królestwem, które utwierdzi i umocni prawem i sprawiedliwością, odtąd i na wieki. Zazdrosna miłość Jahwe zastępów tego dokona*” (Izaj.9:5,6 BT.II).

Proroctwa zapowiadały, że: „*W Jego imieniu narody nadzieję pokładać będą*” ((Izaj. 42:14): zobacz Mateusz (12:21). To Jego imię miało być wywyższone, ponad wszelkie imię: „*Aby dla uczczenia imienia*

danego Jezui zgięło się każde kolano – w niebie, na ziemi i pod ziemią” (Filip. 2:10 Stern).

„*Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi (Jezusa), jeśli będziecie się wzajemnie miłowali*” (Jana 13:35). Wierzący z tego powodu jak zostało już wcześniej omówione byli i są zniechęceni (Mat.10:22), i osądzeni (Jana 3:18).

Ojciec czy Syn

„*Aby wszyscy czcili Syna, jak czczą Ojca. Kto nie czci Syna, ten nie czci Ojca, który Go posłał*” (Jana 5:23). *Albowiem fundamentu innego nikt nie może założyć oprócz tego, który jest założony, a którym jest Jezus Chrystus* (1 Kor. 3:11). Na tym fundamencie jest dwanaście filarów, „*a na nich dwanaście imion dwana-stu Apostołów Baranka*” (Obj. 21:14 BW).

Apostołowie i pierwsi chrześcija-nie wywodzili się z Żydów, którzy byli nazwani świadkami Boga. Kiedy do Kościoła zaczęli napływać poganie, rodowici Żydzi chcieli wymusić na nich zachowywanie niektórych praw Zakonu Starego Testamentu.

Czas wypełnienia proroctwa
(Izaj. 62:2; 65:15)

twach biblijnych „nowe imię” może oznaczać nowe stanowisko, lub nowy przywilej”

Szczególnie do prostowania tego myślenia Bóg użył ap. Pawła i *„właśnie w Antiochii talmidim (uczniowie) zostali po raz pierwszy nazwani mesjanicznymi” Dz. Ap. 11: 26 D.H. Stern*). Czyli świadkami Jezusa, a nie jak tego chcieli niektórzy Żydzi świadkami Jahwe.

Świadkowie Jehowy i podobne im stronnictwa przypominają Żydów, którym zbawienie z łaski nie wystarcza. Ortodoksyjni Żydzi zaczęli wywracać drogę Pańską, ale odrodzeni poganie w żaden sposób nie chcieli zgodzić z tym, że muszą przestrzegać Zakon Mojżeszowy. Doskonale wiedzieli, że są już pod Nowym Przymierzem (Jer 31:31-34), pod zbawieniem z łaski a nie z uczynków (Efez. 2:8-10).

Apostołowie z całą mocą wskazywali na Pana Jezusa. W jednym ze swoich listów (rodowity Żyd) apostoł Piotr w swym Liście wskazuje na Pana Jezusa: *„A jeśli ktoś cierpi za to, że jest mesjaniczny, niech się nie wstydzi, lecz niech przynosi chwałę Bogu tym, w jaki sposób nosi Jego imię” (1 Piotra 4 :16 D.H. Stern)*.

Podczas zwiastowania ewangelii przez ap. Pawła królowi Agrypie ten odpowiedział: *„W tak krótkim czasie chcesz mnie przekonać, abym się stał mesjaniczny? (Dz. Ap. 26:28)*.

Czy „ŚJ. są chrześcijanami?

To zależy od punktu widzenia i polityki jaką prowadzi Brooklyn.

Wogóle nie ma czegoś w rodzaju religii chrześcijańskiej, ponieważ

*prawdziwe chrześcijaństwo nie jest religią. Ta prawda była więcej uwydatniona od roku 1936, a religianci wszędzie okazywali wielkie oburzenie na to publiczne ujawnienie i głoszenie, że „religia jest sidłem i pułapką”. Historia szesnastu stuleci aż dotąd i obecne postępowanie religii, świadczą o prawdziwości tego twierdzenia.*¹⁰

Kiedy takie podejście zaczęło im utrudniać głoszenie, po 23 latach, wydano nową książkę w której napisano: **„Nie ulega wątpliwości, że tylko jedna religia może być prawdziwa”**.¹¹

Nowe światło z Brooklynu pod prężerzem czasu wycofuje się z każdej wymyślonej olśniewającej prawdy „niewolnika” i to w każdym temacie. Jeśli jesteś głosicielem niebawem usłyszysz, że rok 1914 źle był interpretowany przez niektórych nadgorliwych głosicieli tak, jak to miało miejsce po wycofania się Armagedonu w 1975 roku, czy pokolenia roku 1914, które zostało odrzucone w Strażnicy 21/1995 roku.

Aby uniknąć przykrych konsekwencji z tym związanych weź sobie do serca radę ap. Pawła: *„Wy, tacy mądrzy, chętnie przecież znosicie ludzi szalonych. Znosicie ich, choć was zniewalają, wyzyskują, ograbiają, gardzą wami i policzkują (2 Kor. 11:19, 20 NT.WP)*.

¹⁰ Prawda was wyswobodzi s 295 wyd. 1946 rok

¹¹ Prawda która prowadzi do życia wiecznego s 143 wyd. w roku 1969

Czcic Ojca, czy Syna?

Różne światło Rzymian 10:13

Apostoł Paweł w Liście do Rzymian szczegółowo zajmuje się zbawieniem człowieka. Przekaz jest jasny i potwierdzony przez samego Boga i naszego Zbawcę Pana Jezusa Chrystusa (Jan 3:16). Czytamy tam między innymi: „*Tak więc jeśli ustami twoimi wyznasz, że Jezus jest Panem, i całym sercem uwierzysz, że Bóg Go wskrzesił, będziesz zbawiony. W sercu bowiem wyznaje się wiarę, która wiedzie do usprawiedliwienia, ustami zaś głosząc ją osiąga się zbawienie.* (Rzym 10:9,10 BWP).

Natomiast w wersecie trzynastym napisał: „*Każdy zaś, kto będzie wzywał imienia Pańskiego, osiągnie zbawienie*” (Rzym 10:13 BWP).

Kto jest tym Panem, którego mamy wezwać, by osiągnąć zbawienie? Literatura Towarzystwa Strażnica na przestrzeni lat dostarczała na ten temat sprzecznych informacji.

Interpretacje Strażnicy

„Na pytanie, co mam czynić, aby być zbawionym? Apostoł odpowiada. „Wierz w Pana naszego Jezusa Chrystusa, albowiem nie jest pod niebem inne Imię dane ludziom, w którym mielibyśmy być zbawieni”.¹²

„Zatem całe te rozważania sprawdzając się do wniosku, że wszelkie nasze starania mają się koncentrować przede wszystkim wokół Jehowy, któremu też powinniśmy się oddać. Musimy to jednak czynić z uwzględ-

nieniem Jego Głównego Pośrednika, Jezusa Chrystusa. – Rzym. 10:6, 7; Hebr. 2:9”¹³

„Biblia obiecuje: „Każdy, kto wzywa imienia Jehowy, będzie wybawiony” (Rzymian 10:13). Imię Jehowy rzeczywiście ma głębokie znaczenie. Dzięki wzywaniu Jehowy jako swego Boga i Wybawcy możesz zaznać bezkresnego szczęścia”.¹⁴

Która wypowiedź jest prawdziwa?

Żadna! W czym tkwi problem „nie-wolnika”, że tak bardzo spycha Pana Jezusa na margines? Ponieważ jest świadom tego, że jeśli zbawienie jest za darmo, to on nie ma tu nic do roboty. Odpowiedź znajdujemy w drugim pytaniu, które zadawane jest kandydatom do chrztu:

2. Czy rozumiesz, że przez oddanie się Bogu i chrzest utożsamiasz się ze Świadcami Jehowy i przyłączysz się do organizacji Bożej kierowanej Jego duchem?¹⁵

Pan Jezus nie założył Organizacji, ale Kościół, którego jest głową. ⁽²²⁾ i „wszystko poddał pod nogi jego, a jego samego ustanowił ponad wszystkim Głową Kościoła” (Efez 1:22BW).

„Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę, i to nie z was: Boży to dar; nie z uczynków, aby się kto nie chlubił. Jego bowiem dziełem jesteśmy, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych

¹³ Strażnica nr 18/1973 roku, tom XCIV

¹⁴ Wiedza która prowadzi do życia wiecznego s 27 § 13 (zobacz Strażnica 2/1979 r. s. 23 akapit 3

¹⁵ Strażnica 7/2006 s 22

¹² Książka *Boski Plan Wieków*, wyd. pol. 1925 r. s. 110

uczynków, do których przeznaczył nas Bóg, abyśmy w nich chodzili” (Efez. 2:8-10).

Łaska została dana bez żadnych zabiegów ludzkich pisze ap. Paweł. Niepotrzebna jest indoktrynacja i wielonakładowe publikacje. Wystarczy Duch Święty i Biblia Jan 16:13), ale na to nie ma zgody Brooklynu!

Skąd przyszedł Pan Jezus?

Bardzo szerokie wyjaśnienie znajdujemy w Ewangelii Jana, które nie potrzebuje żadnych komentarzy.

„Wy jesteście z dołu, a Ja z góry. Wy jesteście z tego świata, a Ja nie jestem z tego świata” (Jan 8:23 Bp).

Tymi słowy ostrzegał wszystkich: „*pomrzecie w waszych grzechach, bo jeżeli nie uwierzycie, że JA JE-STEM, pomrzecie w waszych grzechach*” (Jan 8:24Bp).

Podstawowym warunkiem odpuszczenia grzechów jest wiara w Syna Bożego. „*Albowiem Bóg tak umiłował świat, że wydał swojego Syna Jednorodzonego, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne*” (Jan 3:16 BW).

Ja Jestem

Kiedy Żydom zabrakło argumentów, żądali od Pana Jezusa cudu, ale go nie otrzymali, bo i tak powiedzieliby, że czyni to mocą Belzebuba (Mat. 12:23).

To określenie: *Ja Jestem*, było w ST przypisane Bogu. Gdy żołnierze arcykapłana przyszedli aresztować Pana Jezusa, On zapytał ich: „*Kogo szukacie?*” „*Odpowiedzieli mu:*

Jezusa Nazareńskiego. Rzekł do nich Jezus: Ja jestem. (...)Gdy więc im rzekł: Ja jestem, cofnęli się i padli na ziemię” (Jan 18:5,6 BW).

Dlaczego padli na ziemię, skoro szukali tylko Jezusa z Nazaretu? Dla świadków Pan Jezus jest tylko doskonałym człowiekiem, Michałem archaniołem. Jednak Żydzi dobrze wiedzieli, co znaczą słowa *Ja Jestem*.

Pan Jezus posiada cechy Boskie, ponieważ tak jak Bóg wie co się dzieje w sercu człowieka. „*i od nikogo nie potrzebował świadectwa o człowieku; sam bowiem wiedział, co było w człowieku*” (Jan 2:24,25 BW).

Wydanie go przez jednego z uczniów nie była dla niego zaskoczeniem, mówił o tym wiele razy. Zaskoczyło to natomiast Apostołów. „*A gdy był w Jerozolimie na święcie Paschy, wielu uwierzyło w imię jego, widząc cuda, których dokonywał*” (Jan 2:23 BW).

Kto szedł za Jezusem?

Można ich podzielić na trzy grupy. Jedni, aby za darmo się posilić, drudzy, aby Go złapać na słowie. Trzecia grupa, bo w Niego i Jemu uwierzyła. Ludzie emocjonowali się Jego cudami, ale nie byli gotowi, aby uznać swój grzech i nawrócić się.

W odróżnieniu od nich Nikodem był człowiekiem szczerze poszukującym, aż w końcu doszedł do prawdziwej wiary (Jan 3:1-8). „*Przyszedł też Nikodem, ten, który poprzednio przybył w nocy do Jezusa, niosąc*

około stu funtów mieszanki mirry i aloesu” (Jan 19”38,39 BW).

Taka postawa Nikodema I Józefa wymagała wielkiej wiary, ponieważ mogli spodziewać wszystkiego, z utratą życia włącznie.

Relacja Ojciec Syn

Ludzie, którzy Biblii używają do przepchnięcia swoim teorii, mają poważny problem, czy czcić Syna, czy Ojca? Pan Jezus im odpowiada: „*albowiem sam Ojciec miłuje was, dlatego że wyście mnie umiłowali i uwierzyli, że Ja od Boga wyszedłem. Wyszędłem od Ojca i przyszedłem na świat; znowu opuszczam świat i idę do Ojca*” Jan 16:27,28 BW).

„*Nikt nie może przyjść do mnie, jeśli go nie pociągnie Ojciec, który mnie posłał* (Jan 6: 44).

Każdy człowiek pociągnięty przez Boga Ojca, może Go rozpoznać w osobie Jezusa, który doprowadzi ludzi do przemiany życia i zbawienia.

Jezus - nazywa swego Ojca **Świętym**: „*Ojcze święty, zachowaj w imieniu twoim tych, których mi dałeś, aby byli jedno*, (Jan 17:11BW). Bóg Ojciec jest Święty, to znaczy niedostępny dla świata, oddzielony od wszystkiego, co stworzone, ludzkie i grzeszne.

Drugą cechą Boga Ojca jest **sprawiedliwość**: „*Ojcze sprawiedliwy” (Jan 17:25a). Sprawiedliwość Ojca odkrywa Jego nieskończoną miłość do uczniów. Świat nie wierzy w Boga Ojca, bo nie chciał wierzyć w*

Syna Bożego. Uczniowie jednak uwierzyli w Jezusa i jego posłannictwo: „*I świat cię nie poznał, lecz Ja cię poznałem i ci poznali, że Ty mnie posłałeś*” (Jan 17:25b).

Ojciec jest także jedyny i **prawdziwy**: „*A to jest żywot wieczny, aby poznali ciebie, jedyne prawdziwego Boga i Jezusa Chrystusa, którego posłałeś” (Jan 17:3BW). „*lecz Ten, który mnie posłał, jest wiarogodny, a Ja to, co usłyszałem od niego, mówię do świata*” (Jan 8:26 BW).*

Wzajemne relacje między Ojcem a Jednorodzonym Synem cechuje przede wszystkim **miłość**. Miłość Ojca sprawiła, że Syn Boży zstąpił na ziemię. „*Albowiem tak Bóg umiłowal świat, że Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny. Bo nie posłał Bóg Syna na świat, aby sądził świat, lecz aby świat był przez niego zbawiony*” (Jan 3:16,17 BW).

To właśnie ta wielka miłość do ludzi skłoniła Ojca do wydania Syna w ręce ludzi, ażeby zdobyli życie wieczne: „*Ojciec miłuje Syna i wszystko oddał w jego ręce. Kto wierzy w Syna, ma żywot wieczny, kto zaś nie słucha Syna, nie ujrzy żywota, lecz gniew Boży ciąży na nim*. (Jan 3:35-36BW).

Pan Jezus prosił: „*Ojcze! Chcę, aby ci, których mi dałeś, byli ze mną, gdzie Ja jestem, aby oglądali chwałę moją, którą mi dałeś, gdyż*

umilowałeś mnie przed założeniem świata” (Jan 17: 24 BW).

Przez wiarę w Jezusa,

ludzie stają się dziećmi Boga: „*Tym zaś, którzy go przyjęli, dał prawo stać się dziećmi Bożymi, tym, którzy wierzą w imię jego” (Jan 1:12 BW).* Użyte przez Jana słowa Ojciec wasz (Jan 8:42) zasadzają się na udziale w synostwie Jednorodzonego Syna. Taki zwrot w ustach Jezusa ukazuje bezpośredni, aktualny i synowski stosunek wierzących do Ojca.

Dzieci Boże powinni cieszyć się udziałem w tej doskonałej wspólnocie miłości Ojca i Syna. „*Aby wszyscy byli jedno, jak Ty, Ojcze, we mnie, a Ja w tobie, aby i oni w nas jedno byli, aby świat uwierzył, 5*

Kto widział mnie ,widzi Ojca

W osobie Pana Jezusa można widzieć Boga, który jest Jego Ojcem. Starotestamentowa prawda o tym, że nikt Boga zobaczyć nie może. „*Boga nikt nigdy nie widział, lecz jednorodzony Bóg, który jest na łonie Ojca, objawił go” (1, 18BW),* Dlatego Pan Jezus podkreślił bardzo dobitnie: „*Kto mnie zobaczył, zobaczył także i Ojca” (Jan 14:9BW).*

Z chwilą śmierci i wniebowstąpienia Pana Jezusa, każdy człowiek może zbliżyć się do Boga, ale pod warunkiem, że uwierzy w Jezusa: „*Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej, jak tylko przeze Mnie (14:6).*

Nie chodzi tu bynajmniej o uznanie Go jako, doskonałego człowieka,

ale **Pana i Zbawcę**. Objawienie chwały Ojca jest w Jezusie ukazaniem samego Boga. Dzięki doskonałemu zjednoczeniu osób Ojca i Syna:

„*Czy nie wierzysz, że jestem w Ojcu, a Ojciec we mnie? Słowa, które do was mówię, nie od siebie mówię, ale Ojciec, który jest we mnie, wykonuje dzieła swoje” (Jan 14:10BW).*

„*choćbyście mi nie wierzyli, wierzcie uczynkom, abyście poznali i wiedzieli, że we mnie jest Ojciec, a Ja w Ojcu” (Jan 10:38; (Jan 7:29).*

Spory o słowa,

„*Unikaj głupich i niedorzecznych dyskusji, pamiętając, że zazwyczaj prowadzą one do kłótni” (2 Tym 2:23).* Ludzie mają najczęściej do powiedzenia w tym, co jest dla nich najmniej znane. Zatrzymajmy się w swych rozważaniach na tym co powiedział Ten, który od Ojca przeszedł. Reszta będzie jawna gdy przyjdzie doskonałość (1 Kor. 13: 8,13). Swoim Życiem mamy pokazać światu, że jesteśmy myśli Chrystusowej.

Mój Ojciec - sformułowanie to świadczy o bardzo bliskiej, niezwykle zażyłej relacji Jezusa do Boga.: „*czczę Ojca mego, a wy mnie znieważacie (Jan 8:49),* a Ojciec otacza Syna chwałą: „*Odrzekł Jezus: Jeżeli Ja siebie chwale, chwala moja niczym jest. Mnie uwielbia Ojciec mój, o którym mówicie, że jest Bogiem waszym” ((Jan 8:54BW).*

„*Ja i Ojciec jedno jesteśmy* „(Jan 10:30). Amen.

Imię Boże w Nowym Testamencie

Pewnego dnia odwiedziło mnie małżeństwo, (katolicy) których córka postanowiła zostać świadkiem Jehowy. Zdani sami na siebie szukali pomocy, ktoś podał im mój adres. Kiedy się tam udałem był obecny jej przyszły mąż i dwóch starszych zboru w młodym wieku.

Rozmowa na początku nie kleiła się ponieważ matka cały czas wtrącała do dyskusji swoje wierzenia. Po godzinnej obronie i oskarżaniu swych religii, poprosiłem aby ze swej Biblii odczytali Mat. 6:9. *"Macie więc modlić się w ten sposób: "Nasz Ojcze w niebiosach, niech będzie uswięcone twoje imię.* Jakie było ich zaskoczenie, że w ich przekładzie Biblii w tym miejscu nie występuje imię Boga, ale zgodnie z oryginałem Ojcze!

Imię Boga zastępczy temat

Przywództwo w Brooklynie, aby udowodnić swą inność do pozostałych religii wybiera tematy, które powodują atak i sztuczne prześladowanie. Nieprawdą jest, że inne wyznania nie czczą Imienia Bożego. Kiedy byłem świadkiem każdy głosiciel wtedy oddałby ostatnie grosz aby kupić Biblię Tysiąclecia II wyd. w którym imię Boże występuje 6828 razy.

W tym opracowaniu przytoczyłem wersety, które wprost mówią o Ojcu i Synu Bożym, nie naciągając niczego. Nie jest to praca naukowa, ponieważ nie jestem teologiem, ale wierzę, że Biblię też mogą czytać ludzie bez przygotowania teologicznego.

„Niewolnik” odrzuca wykładnię Ducha Świętego-

Dlaczego?! Bo straciłby władzę nad ludźmi, którzy mu zaufali. Drogi głosicieli, Pan Jezus w swym Kościele nie ustanowił niewolnika, aby ogłaszał swe teorie, ale (Efez. 4:11-13). Lojalność mamy okazać Panu Bogu i Jego Synowi, a nie ludziom, którzy bezprawnie przywłaszczyli sobie prawo sądu. Starają się nakazać Jezusowi, kogo ma powołać do siebie np:

„pierwsze zmartwychwstanie obejmuje tylko członków grona 144000 (...). Nie są więc wybierani spośród wyznawców wielu religii, lecz wszyscy należą do naśladowców Chrystusa i dumnie noszą imię Jego Ojca, Jehowy. Z chwila wskrzeszenia otrzymają w niebie nowe zadanie. Są zachwyceni, że mogą pełnić służbę w bezpośredniej obecności Boga”.¹⁶

Pan Jezus czuwa nad wszystkim i znajdzie tych, którzy są Jego i nikt nie będzie Mu mówił co ma czynić. Diabeł i jego poplecznicy jak ognia boją się Imienia Jezus. Dlatego ogłaszają różne daty Jego Paruzji, aby uspić czujność wielu ludzi oczekujących Bożego wyzwolenia. Rada jaka dał apostoł Paweł Tymoteuszowi jest nadal aktualna: *„natomiast trwaj w tym, czego się nauczyłeś i co ci powierzono, bo wiesz, od kogo się nauczyłeś. Od lat bowiem niemowlęcych znasz Pisma święte” (2 Tym 3:14BW).*

¹⁶ Strażnica 1/2007 r s 27 ak 8